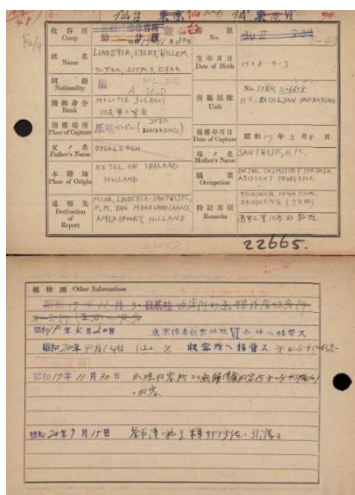

Evert Willem (Wim) Lindeijer is geboren op 3 september 1908 in Kethel en Spaland. Hij was de zoon van Evert Willem Lindeijer (1858-1940) en Elida Katharina Sandwijk (1863-1945). Hij trouwde met Petronella (Nel) Johanna Elisabeth Verhulst (31 augustus 1906). In 1936 werd hun zoon Evert Willem geboren in Bandung. Hij was leraar scheikunde op de technische school in Bandung. Zijn vrouw was lerares natuur- en scheikunde.

Wim werd scoutsleiding bij groep 13 Oranje in Bandung in 1937.

Tijdens de mobilisatie was hij militie-soldaat bij de infanterie bij het 15e bataljon. Hij werd als krijgsgevangene geïnterneerd op Java en kwam in november 1942 al aan in kamp Sendai 4B bij Ohashi in Japan. De gevangenen moesten daar erts winnen in een oude mijn en oud-ets en brandhout transporteren voor Nippon Steel Co. Samen met een Britse en Canadese dokter werkte hij met Gribnan als verpleger in een kleine ziekenboeg. Wim hield tijdens zijn gevangenschap een dagboek bij in de vorm van brieven die hij schreef aan zijn vrouw en kinderen, maar uiteraard niet kon versturen. Uit die brieven spreekt realisme, maar geen rancune. Ze ademen een geloof in God, en liefde en zorg voor zijn gezin. Het dagboek werd verborgen gehouden in de mijn tijdens zijn krijgsgevangenschap samen met andere geallieerde POW's. Wim zag kans het dagboek uit het gevangenkamp mee te nemen toen hij door het Rode Kruis-schip "Rescue" geëvacueerd werd naar Tokyo. Hij nam het na de oorlog mee naar huis.

Zijn vrouw werd samen met hun zoons en dochter tijdens de oorlog door de Japanners geïnterneerd in Kamp Moentilan (Java). Moentilan lag aan de weg van Magelang naar Jogjakarta. Het kamp was ondergebracht in de gebouwen van het Xaverius-college (Paters Jezuïeten): de kerk, het hoofdgebouw en de leslokalen. Nel overleed in het kamp op 25 juli 1945 aan dysenterie. Wim, haar oudste zoon, was 9 jaar en beloofde dat hij zijn moeder haar dood zou wreken. Zijn moeder zei echter tegen hem: 'Als je hart vol haat is, kan Gods liefde er niet binnen gaan.' Op latere leeftijd heeft Wim, in de geest van zijn moeder Nel, de voormalige vijanden de hand gereikt. Wim jr. ging later met zijn twee broertjes en zijn zusje naar kamp Banjoebiroe 12.

Na de oorlog hertrouwde hij met Adriana Lindeijer. Wim sr. ontving na de oorlog de Verzetster Oost-Azië 1942-1945. De toelichting was: *Heeft zich onderscheiden als vrijwillig dienstdoend ziekenverpleger tijdens zowel het transport van Batavia naar Japan (16 oktober-27 november 1942) als daarna in het kamp in Ohasi (hokodate ii) tot midden december 1942.*

Wim is overleden op 17 november 1981 in Delft.

Zijn zoon Wim maakte voor het eerst kennis met de brieven toen hij dertien was. Toen hij het dagboek veertig jaar later opnieuw las, bewerkte hij het, voegde er persoonlijke gegevens aan toe en gaf het aan zijn tweede moeder Adrie Lindeijer op haar tachtigste verjaardag. Hij vertaalde het in het Engels en het is in het Japans uitgekomen onder de titel *Kussen aan Nel en de Kinderen: vanuit een POW-kamp in Japan*.

Meer informatie

Het Indisch Leidersblad, mei 1937

[Japanse interneringskaarten, Surname: Lindeter | Nationaal Archief](#)

[ONZE GESCHIEDENIS – DialoogNJI](#)

Kussen aan Nel en de Kinderen: vanuit een POW-kamp in Japan) (Tokyo: Misuzu-Shobo: 218 pag

[In memoriam: Evert Willem Lindeijer | IofC Nederlands](#)

[dr. Evert Willem Lindeijer \(1908 - 1981\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Petronella Johanna Elisabeth Verhulst \(1906 - 1945\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

[Petronella Johanna Elisabeth Lindeijer-Verhulst \(oorlogsgravenstichting.nl\)](#)

[Moentilan overledenen \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Moentilan namenlijst \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Moentilan \(japanseburgerkampen.nl\)](#)

[Kampen in Japan \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Sendai 4B](#)

[Sendai 4B namenlijst \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Lindeijer, dr. E.W. | Onderscheidingen | Defensie.nl](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.